

Zdzisław Szymoniak (1931 – 2015)

Zdzisław Szymoniak urodził się 5 listopada 1931 roku w Grodźcu, jako syn Julianny i Stanisława. Grodziec w tym czasie był wioską, położoną u podnóża Góry Świętej Doroty (382 m n.p.m.) oraz Parciny (354,3 m) i Góry Kijowej (345,5 m). W latach 1938-1951 stał się siedzibą jednowioskowej gminy Grodziec, a w latach 1951-1975 samodzielnym miastem. Od 1 czerwca 1975 r. Grodziec jest dzielnicą Będzina, położoną w północno-zachodniej części miasta. Zajmuje 16 km² i liczy niespełna 10 tysięcy mieszkańców.

Zdzisław Szymoniak, po odbyciu studiów i uzyskaniu tytułu inżyniera elektryka, związał swe całe życie, nie tylko zawodowe, z energetyką. Pracował na kierowniczych stanowiskach w wielu górnośląskich elektrowniach. I tak w latach 1951-1967 pracował w *Elektrowni Chorzów*, w latach 1967-1975 w *Elektrowni Zabrze* i w latach 1975-1978 w *Elektrowni Łagisza*. Wszędzie tam wykazywał się dużymi osiągnięciami w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii i paliw, a także ciągłości utrzymania ruchu elektrycznego.

Za wykazaną aktywność wynalazczą i racjonalizatorską został odznaczony w 1953 roku Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką Racjonalizatora Produkcji (1974 r.), a w roku 1977 – Odznaką Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji. Był aktywnym członkiem PZPR. W roku 1978 został powołany na stanowisko Dyrektora Technicznego Zakładów Energetycznych Okręgu Południowego w Katowicach, a w roku 1982 Dyrektora Naczelnego tegoż Okręgu. Były to stanowiska w nomenklaturze Komitetu Centralnego PZPR. Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego były państwowym przedsiębiorstwem wielozakładowym działającym na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego, oczywiście rozumianego na zasadach ówczesnej ekonomiki.

W skład Zakładów Energetycznych Okręgu Południowego wchodziło w początkowym okresie:

- 17 elektrowni,
- 7 zakładów energetycznych,
- 6 zakładów usługowych (remontowe, naprawcze, budowlane, badawcze).

Pod koniec 1988 r. w skład Południowego Okręgu Energetycznego, w jaki przekształciło się ZEOPd, liczącego ponad 39 tysięcy pracowników, w tym 400 osób pracujących w Zarządzie w Katowicach, przy ulicy Jordana 25 wchodziło 35 zakładów, a mianowicie:

- 11 elektrowni: *Chorzów, Łaziska, Zabrze, Halemba, Jaworzno III, Łagisza, Skawina, Rybnik, Blachownia, Siersza i Opole* w budowie;
- 4 zespoły elektrowni: *Zespół El. Wodnych Rożnów, Zespół El. Górnośląskich Zachód-Bytom, Zespół El. Jaworzno i Zespół El. Wodnych Porąbka – Żar*;
- 3 zespoły elektrociepłowni: *EC Bielsko, EC Kraków, EC Katowice* w budowie, *Elektrociepłownia Będzin i Ciepłownia Tychy*;
- 7 zakładów energetycznych: *ZE Częstochowa, ZE Bielsko-Biała, ZE Gliwice, ZE Będzin, ZE Opole, ZE Kraków, ZE Tarnów*;
- 2 Zakłady Wykonawstwa Sieci Elektrycznych: *Kraków i Nysa*;
- 2 Zakłady Remontowe Energetyki: *Katowice i Kraków*;
- Zakład Remontowy Maszyn Elektrycznych *Gliwice*;
- Zakład Produkcyjno – Remontowy Energetyki *Lubliniec*;
- Zakład Remontowo – Budowlany *Łaziska* oraz
- ZIADZ w *Bielsku – Białej i Katowicach*.

Okręg Południowy odgrywał zawsze znaczącą rolę w energetyce polskiej. Duże zapotrzebowanie na energię przemysłu ciężkiego oraz lokalne zasoby węgla i w miarę wystarczające źródła wody spowodowały, że w pierwszych latach powojennych rozbudowa istniejących i budowa nowych elektrowni zawodowych koncentrowała się w Okręgu Południowym. Wspomnieć można, że znaczną rolę odegrała również koncentracja wykwalifikowanej kadry technicznej. Czynniki te spowodowały, że udział Okręgu Południowego w mocy i produkcji energetyki sięgał przez pewien czas nawet do 49%. Jednocześnie wielu przedstawicieli tej kadry zajmowało eksponowane stanowiska w energetyce krajowej z racji swego doświadczenia i znajomości branży.

W osiągnięciach Okręgu nie mały był udział także dyrektora Zdzisława Szymoniaka. Cieszył się zaufaniem kierownictwa, także w okresie stanu wojennego, kiedy to został w 1983 r. odznaczony Odznaką za zasługi dla obrony cywilnej. Za Jego kadencji internowano i prześladowano dwóch bardzo aktywnych członków NSZZ Solidarność, pracowników Zarządu Okręgu Południowego:

- Janusza Rejdycha (1935-1989), członka Komisji Krajowej, internowanego w Szerokiej, Uhercach, Rzeszowie, Nowym Łupkowie, zwolnionego 11 grudnia 1982 r. oraz

- Tadeusza Żuczkiwicza (1934-2011), działacza Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, internowanego w Szerokiej, Uhercach, Rzeszowie i zmuszonego do emigracji wraz z rodziną do USA.

W roku 1986 Zdzisław Szymoniak został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Po przekształceniach w roku 1989, kiedy to powstała Wspólnota Energetyki i Węgla Brunatnego, a status przedsiębiorstw państwowych nadany został dotychczasowym zakładom, nastąpił podział Okręgu na 30 niezależnych przedsiębiorstw państwowych, a Zarząd PdOEn został włączony do Wspólnoty Energetyki i Węgla Brunatnego (WEiWB), jako Delegatura Zarządu WEiWB z siedzibą w Katowicach w budynku przy ul. Jordana 25.

Zdzisław Szymoniak został dyrektorem Delegatury. W roku 1990, po decyzji Sejmu RP o likwidacji Wspólnoty, dyrektor Zdzisław Szymoniak został likwidatorem wspomnianej Delegatury. W tymże 1990 roku został prezesem zarządu nowo utworzonej spółki PPHU RAFAKO-ENERGO Sp. z o.o. – Katowice, wchodzącej w skład grupy kapitałowej Rafako. Nawiązał także współpracę z ekspercką Pro Novum Katowice. Współpraca ta merytorycznie dotycząca problemów diagnostyki bloków 200 MW i rewitalizacji, a także przedłużania resursu dużych bloków energetycznych trwała, praktycznie, aż do końca Jego życia. Sprawował także funkcje w Radzie Nadzorczej Polskich

Sieci Elektroenergetycznych, a także współpracował z ministrem Klemensem Ścierańskim, w czasie sprawowania przez niego, w okresie od marca 1995 do grudnia 1996, funkcji ministra przemysłu i handlu w rządach Józefa Oleksego i Włodzimierza Cimoszewicza.

W życiu Zdzisława Szymoniaka znaczącą rolę odegrała także działalność społeczna w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich. Wstąpił do niego w 1952 roku w Elektrowni Chorzów, gdzie w tamtejszym Kole SEP był w latach 1958-1967 członkiem Zarządu Koła. Później, przez ponad 11 lat do roku 1990, był członkiem Centralnej Sekcji Energetycznej SEP w Warszawie. Został odznaczony Złotą Odznaką Honorową SEP w 1985 roku i Srebrną Odznaką Honorową NOT w 1999 roku. W roku 2001 otrzymał Medal Pamiątkowy SEP im. inż. Kazimierza Szpotkańskiego. W latach 1988-1991 był przewodniczącym Rady Programowej miesięcznika SEP *Energetyka*.

Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie w wieku 84 lat. Uroczystości pogrzebowe, jakie odbyły się w dniu 13 maja 2015 roku na cmentarzu przy ulicy Ludomira Różyckiego w Będzinie Grodzcu zgromadziły liczne grono rodziny i przyjaciół.

Tomasz E. Kołakowski

Regionalne SeminaRIA / Szkolenia dla Służb Utrzymania Ruchu

www.energoelektronika.pl
WORTAL BRANŻOWY

www.seminarium.energoelektronika.pl

19.02.2015 - Radom

12.03.2015 - Tarnów

31.03.2015 - Wałbrzych EX

16.04.2015 - Białystok

14.05.2015 - Zielona Góra

18.06.2015 - Trójmiasto

Robotyzacja i automatyzacja celem poprawy efektywności produkcji

24.09.2015 - Opole

Diagnostyka i monitoring maszyn w zakładach przemysłowych

22.10.2015 - Poznań EX

03.12.2015 - Toruń

Ochrona przepięciowa i systemy gwarantowanego zasilania pomocne w utrzymaniu ciągłości produkcji

Jeżeli jesteś zainteresowany uczestnictwem w Seminarium, zaprezentowaniem produktu lub nowego rozwiązania napisz do nas: marketing@energoelektronika.pl
Energoelektronika.pl tel. (+48) 22 70 35 291

Partnerzy:

KAMERY IR

DACPOL

PROMET

IS INSTRUMENT
POLSKA

DACPOL
SERVICE

INSTITUT
TECHNOLOGII
EKSPLOATACJI

Ilość miejsc ograniczona